

Udskriftsdato: 14. december 2025

KEN nr 10257 af 28/11/2007 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag 2007-6-570

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 2007-6-570

Pressenævnets kendelse i sag 2007-6-570

Resumé

2 klagere – en virksomhed og indehaveren – klagede til Pressenævnet over en udsendelse på Danmarks Radio.

Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

På baggrund af Danmarks Radios berigtigelse af 17. september 2007 har [K2] ved brev af 27. september 2007 til Pressenævnet frafaldet klagepunktet vedrørende det manglende aftalegrundlag før besøget på klagers bopæl. Dette klagepunkt behandles derfor ikke.

Pressenævnet bemærker videre, at spørgsmålet om, hvordan frakendelsesbestemmelsen i Ringsted Rets dom af 14. december 2006 skal forstås, henhører under domstolene og falder uden for nævnets kompetence. Nævnet behandler derfor ikke klagepunkterne herom.

Et medie skal udvise kritik over for nyhedskilderne, i særdeleshed når disses udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt. Der gælder efter omstændighederne en tilsvarende forpligtigelse for mediet til at udvise særlig agtpågivenhed ved offentliggørelse af kommentarer og vurderinger, når disse indgår i nyhedsformidlingen af en sag. Uffe Bodeholts virksomhed er i erhvervsmæssig konkurrence til [K1] og [K2]. Dette forhold gav Danmarks Radio anledning til at udvise særlig agtpågivenhed over for hans udsagn. Parterne har afgivet modstridende forklaringer om, hvorvidt journalist [A] har en personligt venskab med Uffe Bodeholt, og nævnet kan ikke tage stilling til, hvilken forklaring, der er den rigtige. Således som sagen foreligger, finder nævnet imidlertid ikke anledning til at fastslå, at god presseskik er tilsidesat som følge af brugen af oplysninger fra Uffe Bodeholt.

Der skal i videst muligt omfang følges en klar saglig linje ved afgørelsen af, hvilke sager der omtales, og i hvilke tilfælde navne på de implicerede nævnes, jf. de vejledende regler for god presseskik, punkt C.6. Det er samtidig Pressenævnets opfattelse, at offentlige personer i forhold til andre må tåle en mere nærgående og kritisk omtale. På baggrund af parternes oplysninger lægger Pressenævnet til grund, at [K2] tidligere har fremtrådt offentligt som formand for FDDE, og at han i den forbindelse har udtalt sig om muligheden for en autorisationsordning i detektivbranchen. Pressenævnet finder herefter, at Danmarks Radio ikke har tilsidesat god presseskik ved at omtale dommen og nævne klagerne ved navn.

Pressenævnet finder, at beskyldningerne mod [K2] og [K1] kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for klagerne, hvorfor oplysningerne skulle have været forelagt dem inden offentliggørelse. [K2] afslog imidlertid at udtale sig til Danmarks Radio, idet han ikke ønskede at udtale sig til den journalist, som tv-stationen havde sat på opgaven, men gerne til andre af stationens medarbejdere. Under disse omstændigheder finder Pressenævnet, at Danmarks Radio med rette i udsendelsen har anført, at [K2] ikke ønskede at udtale sig til mediet, ligesom offentliggørelsen af oplysningerne ikke giver anledning til at udtale kritik.

Pressenævnet finder, at Danmarks Radio heller ikke i øvrigt har tilsidesat god presseskik.

[K2] har på egne vegne og på [K1] klaget til Pressenævnet over en udsendelse på Danmarks Radio den 13. juli 2007, idet han mener, at god presseskik er tilsidesat.

1. Sagsfremstilling

Danmarks Radio bragte den 13. juli 2007, kl. 21.00, udsendelsen ”TV-Avisen”, hvoraf indslaget ”Tom dom: Dømt detektiv fortsætter sin virksomhed”. Af indslaget fremgik følgende:

”Studievært: Og vi skal til en sag med skæg og blå briller, ku’ man sige. En privatdetektiv har fået frakendt retten til at drive detektivbureau, men hans bureau kører lystigt videre. Ingen kontrollerer nemlig, om man retter sig efter sådan en dom, så risikoen for at blive opdaget er meget lille.

[K2] (ved hoveddøren): Vi to kan slet ikke snakke sammen mere. Overhovedet.

Speak (billede af [K2] i skærbilledet): Privatdetektiven [K2], som ikke vil tale med TV-Avisen blev for et halvt år siden frakendt retten til at drive detektivbureau frem til 2009. Han skaffede sig på ulovlig vis fortrolige oplysninger fra politiets registre og solgte dem videre til sine kunder. Men detektivbureauets hjemmeside [Der zoomes ind på [K1]s logo, der fremgår af skærbilledet] er stadig aktiv, og den er oven i købet blevet opdateret siden dommen.

Reporter: [K2] er fortsat momsregistreret med sit detektivbureau, og her på hans firmaadresse ser det da også ud som om, der er gang i virksomheden [der zoomes ind på en postkasse med navneskiltet ”[K1]”]. Lad os prøve at se, om han vil tage en sag for os.

[K2] (over telefonen): Det kan vi godt hjælpe med. Vi kan eventuelt sætte tv-overvågning på. Der har vi kunnet få rimelig gode resultater, synes jeg selv.

Agent: Kan jeg så bare ringe tilbage og aftale en tid?

[K2]: Det kan vi sagtens finde ud af.

Speak: Vi opsøger [K2] på hans bopæl for at spørge, hvorfor han fortsætter som detektiv, selvom han er dømt til at lade være.

[K2]: Hvordan fanden kan du være det bekendt? Vi to kan slet ikke snakke sammen mere. Overhovedet.

Speak: Ifølge loven er det politiet, der skal holde øje med, om folk lukker deres virksomhed, når de er dømt til at gøre det, men det bruger politiet ikke mange kræfter på.

Anders Linnet, politidirektør, Midt- og Vestsjællands Politi: Det forudsætter som jeg sagde, at vi bliver opmærksomme på det. Enten ved, at vi selv opdager det, eller ved at andre henleder vores opmærksomhed på det.

Interviewer: Tror du så, at I får fanget ret mange af dem, der blæser på sådan en dom.

Anders Linnet: Det kan være vanskeligt at sige helt nøjagtigt.

Speak: Politiet gør altså ikke noget, før der er kommet en anmeldelse, men detektiven er meldt til politiet. Det gjorde detektivernes brancheformand for tre måneder siden.

Uffe Bodeholt, formand, Detektivernes brancheforening: Det forstår vi jo ikke. Når en mand har fået en dom for, at han ikke må drive detektivvirksomhed i to år, at han så ufortrødent fortsætter med det, hvorefter han er meldt til politiet, så henlægger man blot sagen.

Anders Linnet: Vi foretager vores vurdering i forbindelse med behandlingen af en konkret sag.

Interviewer: Hvor meget af det her har at gøre med, at den her person faktisk tidligere er ansat ved politiet? Altså det, at I ikke gør så meget ved sagen?

Anders Linnet: Det har intet med det at gøre. Det kan jeg betro dig.

Speak: Det kan give op til et halvt års fængsel at blæse på en dom, hvor man er frakendt sin erhvervsret, hvis politiet ellers opdager det.

Lars Bo Langsted, professor i erhvervsret, Aarhus Universitet: Der er ikke nogen, der holder øje med, at man så ikke længere udøver detektivvirksomheden. Så det vil sige, at det er overladt lidt til tilfældighederne, om politiet finder ud af, at man alligevel driver detektivvirksomhed, selvom man er frakendt retten til det.

Studievært: Lars Bo Langsted, som vi lige hørte her, tilføjer, at problemet ikke kun findes i detektivbranchen, men i alle de brancher, der ikke kræves en autorisation.”

Danmark Radio sendte den 17. september 2007, kl. 21.00, ”TV-Avisen”, hvoraf følgende bl.a. fremgik:

”*Studievært:* I TV-Avisen den 13. juli 2007 kl. 21.00 bragte vi et indslag om en privatdetektiv, der fortsatte sin virksomhed, selv om han ved dom var frakendt retten til at drive detektivvirksomhed. I indslaget viste vi en optagelse af privatdetektivens hus under et forsøg på at få en udtalelse. TV-Avisen skal beklage, at vi ikke forinden havde forsøgt at få en aftale med den pågældende privatdetektiv.”

Af dombogen fra Retten i Ringsted af 14. december 2006 i sagen Anklagemyndigheden mod [K2] fremgik bl.a. følgende:

”*Rettens bemærkninger:*

...

Begæringen om rettighedsfrakendelse efter straffelovens § 79, stk. 2, tages til følge som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret:

Tiltalte [K2] skal straffes med fængsel i 30 dage.

Fuldbyrðelsen af straffen udsættes og bortfalder efter forløbet af en prøvetid på 2 år fra dato på betingelse af,

at tiltalte i prøvetiden ikke begår strafbart forhold.

Tiltalte frakendes i 2 år fra endelig dom retten til at drive virksomhed med udforskning af private livsforhold (detektivvirksomhed).”

2. Parternes synspunkter

2.1. [K1] og [K2]s synspunkter

Klagerne har anført, at formanden for FDDE, Uffe Bodeholt, som er konkurrent til klager, har haft indflydelse på indslaget via DR-journalist [A], som er Uffe Bodeholts gode ven. [A] har chikaneret [K2] som person og har forvoldt skade på virksomheden [K1]. [A] er i øvrigt i anledning af sagen blevet sigtet for overtrædelse af straffelovens § 131, stk. 2, og i den forbindelse afhørt. Relationerne mellem Uffe Bodeholt og [A] bevirker, at Danmarks Radio burde have udvist særlig kildekritik og undersøgt informationerne nærmere.

Klagerne har anført, at udsendelsen er kulminationen på en række indslag i Radio-Avisen fra sidste år. Det har imidlertid ikke samfundsmæssig interesse at nævne klagerne ved navn, da [K2] ikke var sigtet for

tidspunktet for offentliggørelsen, ligesom indslaget kunne være anonymiseret, uden at dette havde haft indvirkning på indslaget. Der er endvidere 17 år siden, at [K2] var ansat ved politiet.

[K2] har videre anført, at dommen ikke frakendte ham retten til at fortsætte sin virksomhed med erhvervsmæssige sager, hvilket journalist [A] burde have været bekendt med, idet han var til stede i retssalen den 14. december 2006. [K2]s advokat har over for klager bekræftet denne opfattelse. Der er heller ikke noget til hinder for, at der af hjemmesiden fremgår, at klager kan påtage sig sager for privatpersoner, når klager ikke kommer ind på privatlivets forhold. Hele grundlaget for Danmarks Radios indslag er herefter forkert. I udsendelsen vises klip fra en telefonsamtale. Danmarks Radios medarbejder udgiver sig for at være en Rikke Hansen fra forretningen Super Best i Solrød Centret, hvor hun ønskede at få afdækket et svind i forretningen af dyre varer. Da der var tale om en erhvervsmæssig sag, kunne [K2] godt påtage sig sagen, og klippet er således ikke et bevis på, at klager stadig driver virksomhed i strid med dommen.

Det oplyses i udsendelsen, at [K2] ikke ønsker at tale med TV-Avisen. Dette er ikke korrekt. [K2] ønsker blot ikke at tale med [A], da denne tidligere har lavet de chikanerende radioudsendelser. [A] ønskede en udtalelse umiddelbart efter domsafsigelsen og igen på [K2]s private bopæl, hvor klager ikke havde haft mulighed for forberedelse. Det er de eneste henvendelser klager har fået fra Danmarks Radio. Såfremt Danmarks Radio havde ønsket at få oplysninger, så kunne man have kontaktet klager og lavet en aftale om et møde og optagelse på klagers kontor, dog ikke med journalist [A].

Klagerne har endelig anført, at man er berettiget til at få bragt en berigtigelse på samme måde og samme tidspunkt, som det påklagede indslag blev bragt.

2.2. Danmarks Radios synspunkter

Danmarks Radio har anført, at formålet med indslaget var at fremkomme med en konkret illustration af, at rettighedsfrakendelse ved dom ikke nødvendigvis medfører, at den fradømte ophører med at udøve aktiviteten. Politidirektør Anders Linnet blev orienteret om sagen, da man anmodede om et interview.

Danmarks Radio har afvist, at der ikke er udøvet den fornødne kildekritik over for formanden for FDDE. Danmarks Radio har været særlig kritisk over for Uffe Bodeholt, da han er i professionel konkurrence med klagers virksomhed. Der er ikke grund til at betvivle [A] journalistiske uafhængighed, og det er ukorrekt, at der består et personligt venskab mellem journalisten og Uffe Bodeholt.

Danmarks Radio har anført, at straffedommen mod [K2] vedrører det forhold, at en ansat ved politiet overtrådte sine tjensteretlige forpligtigelser ved at videregive fortrolige oplysninger til [K2]. Klager, som tidligere var ansat ved politiet, blev selv idømt 30 dages betinget fængsel. [K2] har tidligere medvirket i udsendelser i Danmarks Radio, både for at få positiv omtale af sin virksomhed og for – som formand for FDDE – at få Justitsministeriet til at anerkende en autorisationsordning for privatdetektiver. Danmarks Radios P1 Morgen havde beskæftiget sig med detektivbranchen, og det påklagede indslag var en naturlig opfølgning.

Det er Danmarks Radios opfattelse, at den pågældende sag havde væsentlig samfundsmæssig interesse, og at det var i overensstemmelse med god presseskik at oplyse klagers identitet, idet hensynet til informationsværdien må vægtes højere end hensynet til [K2] og [K1].

Danmarks Radio har fastholdt, at [K2] med dommens formulering er uberettiget til at drive detektivvirksomhed i to år fra dommens afsigelse. Journalist [A] var til stede i Retten i Ringsted under domsafsigelsen, og det var hans opfattelse, at der var tale om en generel frakendelse af retten til at udøve detektivvirksomhed. Dette blev understøttet af anklageren, der efter domsafsigelsen udtrykte tilfredshed med, at [K2] var frakendt retten til at drive detektivvirksomhed. Danmarks Radios journalist blev efterfølgende

sigtet for overtrædelse af straffelovens § 131, stk. 2, hvor realisering af gerningsindholdet forudsætter, at det nedlagte forbud er overtrådt. Mediet har ved brev af 27. juli 2007 opfordret klager til at fremlægge dokumentation for, at dommen kun omhandler visse typer af detektivopgaver, uden at klager har reageret på denne opfordring. Uanset fortolkningen af dommens formulering, er det mediets opfattelse, at klager handler i strid med forbuddet, idet følgende fremgår af [K1]s hjemmeside:

”Vi påtager os enkelte sager for private, hvis sagerne efter vor vurdering ligger inden for de rammer, hvor vi som professionel virksomhed ønsker det. Dette kan medføre, at vi siger nej tak til opgaver, idet vi kun vil beskæftige os med sager, der kan finde sted inden for lovgivningens rammer, og som for os ser ud til at kunne give en sikker behandling til kundes tilfredshed.”

Danmarks Radio har anført, at ”under cover-journalisten”, der rettede telefonisk henvendelse til klager, var instrueret i at præsentere sig som arbejdende for et supermarked, og at hun skulle sikre sig, at dialogen alene angik indledende skridt i en mulig etablering af en kunderelation. Danmarks Radio afviser, at indslaget er misvisende, idet indslaget klart belyser, at hensigten, herunder at sandsynliggøre, at klager stadig driver detektivvirksomhed på trods af, at han ved dom af 14. december 2006 blev fradømt retten hertil.

Danmarks Radio har herudover beklaget, at man ikke forinden fremmødet på klagers bopæl havde forsøgt at få en aftale i stand med klager. Mediet har bragt en berigtigelse d. 17. september 2007.

3. Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Thomas Rørdam, Jan Kristensen, Kaare R. Skou og Ole Askvig.

På baggrund af Danmarks Radios berigtigelse af 17. september 2007 har [K2] ved brev af 27. september 2007 til Pressenævnet frafaldet klagepunktet vedrørende det manglende aftalegrundlag før besøget på klagers bopæl. Dette klagepunkt behandles derfor ikke.

Pressenævnet bemærker videre, at spørgsmålet om, hvordan frakendelsesbestemmelsen i Ringsted Rets dom af 14. december 2006 skal forstås, henhører under domstolene og falder uden for nævnets kompetence. Nævnet behandler derfor ikke klagepunkterne herom.

Et medie skal udvise kritik over for nyhedskilderne, i særdeleshed når disses udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt. Der gælder efter omstændighederne en tilsvarende forpligtigelse for mediet til at udvise særlig agtpågivenhed ved offentliggørelse af kommentarer og vurderinger, når disse indgår i nyhedsformidlingen af en sag. Uffe Bodeholts virksomhed er i erhvervsmæssig konkurrence til [K1] og [K2]. Dette forhold gav Danmarks Radio anledning til at udvise særlig agtpågivenhed over for hans udsagn. Parterne har afgivet modstridende forklaringer om, hvorvidt journalist [A] har en personligt venskab med Uffe Bodeholt, og nævnet kan ikke tage stilling til, hvilken forklaring, der er den rigtige. Således som sagen foreligger, finder nævnet imidlertid ikke anledning til at fastslå, at god presseskik er tilsidesat som følge af brugen af oplysninger fra Uffe Bodeholt.

Der skal i videst muligt omfang følges en klar saglig linje ved afgørelsen af, hvilke sager der omtales, og i hvilke tilfælde navne på de implicerede nævnes, jf. de vejledende regler for god presseskik, punkt C.6. Det er samtidig Pressenævnets opfattelse, at offentlige personer i forhold til andre må tåle en mere nærgående og kritisk omtale. På baggrund af parternes oplysninger lægger Pressenævnet til grund, at [K2] tidligere har fremtrådt offentligt som formand for FDDE, og at han i den forbindelse har udtalt sig om muligheden for en autorisationsordning i detektivbranchen. Pressenævnet finder herefter, at Danmarks Radio ikke har tilsidesat god presseskik ved at omtale dommen og nævne klagerne ved navn.

Pressenævnet finder, at beskyldningerne mod [K2] og [K1] kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for klagerne, hvorfor oplysningerne skulle have været forelagt dem inden offentliggørelse. [K2] afslog imidlertid at udtale sig til Danmarks Radio, idet han ikke ønskede at udtale sig til den journalist, som tv-stationen havde sat på opgaven, men gerne til andre af stationens medarbejdere. Under disse omstændigheder finder Pressenævnet, at Danmarks Radio med rette i udsendelsen har anført, at [K2] ikke ønskede at udtale sig til mediet, ligesom offentliggørelsen af oplysningerne ikke giver anledning til at udtale kritik.

Pressenævnet finder, at Danmarks Radio heller ikke i øvrigt har tilsidesat god presseskik.

Afgjort den 28. november 2007